

Og jeg for mit Vedkommende beklager endvidere, at de Taarer, hvormed den højtærede Regering har begrædt denne Vrangvillie fra Flertalspartiernes Side i dette Ting, ogsaa har været af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, man maa betegne dem som særdeles tørre.

Ved hele Udviklingen af den Fremtid, der knytter sig til Folkenes Forbund, er det af afgørende Betydning, at der ikke blot bliver skabt en Række af Retsregler, men at der bliver et virkelig Samarbejde om Løsningen af bestemte fælles Opgaver og ikke mindst de Opgaver, som tager Sigte paa at mildne den Kamp mellem Klasserne i de forskellige Folk, der for den kommende Tids Udvikling turde faa en lignende Betydning som selve Stridighederne mellem Staterne. Paa alle disse Omraader er der nu sat i Gang fra Folkeforbundets Side en Virksomhed, hvis Betydning, hvis den lykkes kan blive meget stor. Men om Folkeforbundet overhovedet har Mulighed for at kunne løse store Fremtidsopgaver, kan ingen af os i Øjeblikket med nogen Rimelighed dømme om. Afgørende i den Henseende vil vel to Ting blive, nemlig Udviklingen af Forholdet mellem de stærkeste Stater, der er blevet tilbage efter det store Verdensopgør, og Udviklingen af Forholdet mellem de forskellige Folkeklasser.

Hvis de Forenede Stater, Japan og England kaster sig ind i Kaprustninger paa Havet, svarende til svundne Tidens Kaprustninger paa Landjorden, og hvis Mod sætningen mellem Tyskland og Frankrig bevares og skærpes, da vil intet Folkenes Forbund kunne hindre, at man driver ind i nye Ødelæggelser. Og hvis den bestaaende Arbejdskamp Landene over tager en fortsat Udvikling i det Spor, den har været i i Tiden efter Krigens Slutning, og føjer sig til Stridighederne mellem Staterne, saa maa vi vel alle erkende, at den Mulighed ikke er udelukket, at hele den Kulturbygning, i hvilken vi har levet, styrter sammen, og man vender tilbage til et Kaos af lignende Art som det, der kendetegnede de middelalderlige Forhold.

Men netop fordi dette er en Mulighed, maa alle vore Forhaabninger og alle vore Bestræbelser knyttes til det store Forsøg, der nu gøres paa at skabe et Retssamfund til Løsning af Tvistigheder mellem Staterne og tilvejebringe saadanne Vilkaar, at de skarpe Stridigheder mellem Klasserne indenfor de enkelte Folk kan undgaas.

Moltesen: De ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. P. Munch bebrejdede

Venstre dets Stilling til Forslagene angaaende de i Washington tagne Beslutninger. Jeg synes ikke, man helt kan jævnføre disse Spørgsmaal med den Sag, der her foreligger, idet det nemlig i Vedtagelserne paa Washington-Kongressen er bestemt, at ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer denne Konvention, forpligter sig til at bringe den i Anvendelse, *a.* undtagen hvor lokale Forhold gør denne Bestemmelse uanvendelig, eller *b.* med saadanne Ændringer, der vil være nødvendige for at bringe den i Overensstemmelse med de lokale Forhold. Der er altsaa her fremhævet Sider, som hver Stat maa tage i Betragtning; det samme er ikke Tilfældet med Hensyn til den internationale Domstol, vi her taler om. Men i øvrigt synes jeg ikke, der er nogen Grund til paa dette Tidspunkt at optage en Diskussion om de paagældende Forslag, der jo senere vil komme til Behandling.

Udenrigsministeren (Harald Scavenius): Efter Sæd og Skik vil jeg takke det høje Ting for den velvillige Modtagelse, dette Forslag har faaet. Hvis der endnu maatte være Spørgsmaal, der trænger til Belysning, er det jo godt, at der bliver nedsat Udvalg om Sagen.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti Hr. P. Munch spurgte, hvorfor Sverige ikke allerede havde undertegnet en lignende Erklæring som den danske Delegation. Jeg skal dertil svare, at jeg ved det ikke.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark skulde forpligte sig til i de to følgende Finansaar ikke at forøge Militærbudgettet, er for Øjeblikket til Overvejelse, og det er altsaa for tidligt endnu at udtale sig om, hvilket Standpunkt man endeligt vil tage til det.

Hvad angaar Forslagene om de sociale Love, hvorom der blev taget Beslutning i Washington, maa jeg sige, at da de paagældende Spørgsmaal jo ligger under Indenrigsministeriet, vil jeg ikke være i Stand til at besvare den Forespørgsel, som blev rettet til mig af den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (L. Rasmussen).

L. Rasmussen: Det var ikke nogen Forespørgsel, jeg rettede til den højtærede Udenrigsminister, det var en Henstilling, om han ikke vilde søge at paavirke sit Parti saaledes, at det ogsaa viste nogen Interesse for de sociale Love. Den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen) har natur-